

Інформаційний бюлетень НС

**NSDAP/AO : PO Box 6414
Lincoln NE 68506 USA
www.nsdapao.org**

#1154

27.04.2025 (136)

Гітлер на війні: Що сталося *насправді*?

А.В. Шерффенберг

Частина 1

Передмова видавця

Книга "*Гітлер на війні: що сталося насправді?*" є, по суті, розширеним виданням книги "*Адольф Гітлер: Недолугий аматор чи військовий геній?*", що вийшла друком у 2003 році.

Захоплююча, суперечлива і навіть зухвала - це найкраще описує цю унікальну ревізійністську роботу. Сімдесят оригінальних ілюстрацій часів Третього Рейху були додані, щоб зробити її ще більш цікавою.

Звичайно, підручники з історії пишуть переможці. Чим більша і кривавіша війна, тим більша демонізація переможеного ворога. Це особливо актуально, коли не бракує скелетів у власній шафі.

Не дивно, що про фюрера націонал-соціалістичної Німеччини загалом не говорять нічого позитивного. Згадується його звання капрала у Першій світовій війні, але його видатні бойові заслуги ігноруються. Його листівки не є таємницею, але мало хто бачив його приголомшливі картини.

Колись так само ставилися до Чингізхана. Сьогодні він є національним

героєм у Монголії так само, як Наполеон у Франції. Ставлення змінюється з плином століть.

Подумайте про це: Хіба ми не живемо в новому столітті, навіть у новому тисячолітті?

Хіба історія не показує нам, що сьогоднішнє Євангеліє стає завтра забобоном, а сьогоднішня єресь - завтрашньою істиною?

Як людина, яку *представляє ворожа пропаганда*, могла досягти того, що вона зробила? Він прийшов до влади, незважаючи на відсутність титулу, чину і грошей, він відновив зруйновану економіку, і він утримував півсвіту протягом шести років! *Жоден божевільний не зміг би зробити все це!*

Так чи інакше, таке вкрай "неполіткоректне" трактування найбільшого збройного конфлікту у світовій історії неодмінно викличе у деяких читачів здивування. І заохотити відкритих читачів копати глибше в пошуках того невловимого коштовного каменя, що зветься істиною!

Вступ: Злі вчинки

Злі вчинки повстануть, хоча вся Земля приховує їх від людських очей."

Вільям Шекспір, *Гамлет*

За винятком хіба що Розп'яття, жодна інша подія в історії людства не стала предметом такої кількості книг, художніх фільмів і телевізійних програм, як Друга світова війна. Чому? Не минає й дня без публічних нагадувань про "Голокост" і пов'язані з ним історичні асоціації. Жоден інший конфлікт не привертає до себе такої уваги. Чи була це, за словами єврейського письменника-марксиста Стадса Теркеля, "добра війна" - чорно-біла, сувора боротьба Добра проти Зла? Чи націонал-соціалістичний *гауляйтер* Юліус Штрайхер правильно визначив її результат з точки зору післявоєнного Нюрнберзького процесу як "тріумф світового єврейства"? Чим можна пояснити перевагу матеріалів про Другу світову війну над практично всіма іншими темами?

Можливо тому, що це була не стільки світова війна, скільки світова *революція*. Подібно до Американської, Французької та Російської революцій - кожна з яких мала свій глобальний вплив - німецька революція змінила світ. Як описав її очевидець, американський журналіст Дуглас Брінклі: "Ніколи раніше світова історія не знала чогось подібного до націонал-соціалістичної революції 1933 року - настільки вільної від зовнішніх проявів інших революцій. Без кровопролиття, точна, визначена і швидка. Якщо революція

коли-небудь доводила своє моральне виправдання справедливістю, з якою вона була здійснена, то це німецька революція 1933 року під далекоглядним, енергійним і успішним керівництвом народного канцлера Адольфа Гітлера".

Щоправда, боротьба за владу була відносно безкровною, незважаючи на політичні вбивства близько 240 товаришів по НСДАП. Третій Рейх отримав лише шість років неспокійного миру, перш ніж 1 вересня 1939 року розпочалася його військова фаза. Насправді революція почалася задовго до того, коли Адольф Гітлер вперше публічно оголосив свою націонал-соціалістичну програму в 1920 році. Ця заява була, по суті, оголошенням війни міжнародному єврейству та всім його справам. Вороги, з якими він зіткнувся тоді як політичний лідер, були тими самими, з якими він зіткнувся пізніше як воєначальник.

Його "Філософія життя", як він сам її називав, вражала самі основи економічного рабства і расової смерті, до яких тягнеться язичницьке людство, отупіле від матеріалізму і пропаганди. Звідси і світова реакція проти нього. Вона почалася в Німеччині, спочатку політично (через створені партії), потім з фізичного насильства (комуністичний терор), а потім і юридично (коли НСДАП була заборонена). Після того, як ці заходи не змогли запобігти приходу Гітлера до влади, реакція на міжнародному рівні переросла в економічні санкції, агітацію в засобах масової інформації та останній метод, до якого незмінно вдаються тирані, - військові дії.

Через понад шістдесят років після її завершення у 1945 році, практично кожен екземпляр з величезного корпусу літератури про Другу світову війну з догматичною наполегливістю повторює, що Адольф Гітлер розв'язав війну, щоб завоювати світ, народи якого лише хотіли жити в мирі. Його єдиною метою після досягнення влади, яку він здобув терором, проклавши собі шлях до канцелярії, було якнайшвидше розпочати військову агресію. Він залякував маленькі, беззахисні країни, такі як Польща та Чехословаччина, а потім переміг Францію лише тому, що довго готувався до війни, а самі французи були занадто покірними, щоб чинити опір, хоча й були героями Опору. Незабаром фюрер зустрів свого суперника у особі Вінстона Черчилля.

Розчарований своєю нездатністю подолати незламний дух демократії в Британії, Гітлер нерозумно створив другий фронт, напавши на Росію. Спочатку німцям просто пощастило, але через дилетантське втручання Гітлера у професійні стратегії своїх генералів вони зазнали поразки під Сталінградом. Збожеволівши, він оголосив війну Сполученим Штатам, президент яких так наполегливо працював заради миру у всьому світі. Фантастичні прорахунки фюрера неминуче призвели до вторгнення в Нормандію, і майже через рік він визнав свою військову провину,

покінчивши життя самогубством, замість того, щоб захищати себе на справедливому суді в Нюрнберзі.

Гітлер був переможений насамперед тому, що його антисемітське божевілля змусило провідних німецьких вчених, більшість з яких були євреями, мігрувати на Захід, де вони неохоче розробляли атомну бомбу для США. Крім того, його спроба знищити нешкідливих європейських євреїв, яких він використовував як безневинних цапів-відбувайлів за заслужені негаразди Німеччини, відволікла життєво важливі матеріальні та людські ресурси від війни, забезпечивши поразку. Якби німці перемогли, всі інші на Землі були б або поневолені, або вбиті.

Незліченні тисячі книг, телевізійних програм і фільмів, що повторюють цю одноманітну версію Другої світової війни, продовжують випускатися. Усі військові успіхи союзників незмінно зображуються як "героїчні перемоги", тоді як будь-який німецький успіх засуджується як "звірство" в цих односторонніх історіях. Ситуацію лаконічно описує науково-популярний письменник Джон Ентоні Вест. "Оскільки історію майже всього пишуть переможці, - пише він, - завжди важко оцінити, судити, а іноді навіть знати, що битва відбулася або триває. Переможці можуть спотворювати, переколювати або ігнорувати все, що не підтверджує їхню "офіційну" версію, і вони так і роблять. Саме ця версія поширюється в школах і через основні засоби масової інформації. В результаті громадськість отримує і, як правило, приймає за чисту монету те, чого її навчили.

Захід, який не є другом націонал-соціалізму, тим не менш, вказав на проблему: загальноприйнята історія Другої світової війни - це "історія переможця". Союзницька, або, точніше, *єврейська* версія цього конфлікту, що змінив світ, домінує в усіх засобах масової інформації з 1945 року. Тому мета цієї книги - представити іншу сторону історії, яку нікому не дозволено знати. Це "нове вбрання імператора" нашого часу. Згадка правди про Гітлера є верхом політичної некоректності, і в багатьох нібито цивілізованих країнах за це можна опинитися за ґратами. У 2005 році британський історик Девід Ірвінг почав відбувати тринадцятирічне ув'язнення в Австрії "за заперечення Голокосту" - одна з кількох таких жертв, згаданих у розділі 17.

У Сполучених Штатах автори, які намагаються навіть неупереджено описати націонал-соціалізм, ніколи не побачать своїх творів у мейнстрімних видавництвах. Прикладом може слугувати згаданий вище ув'язнений Ірвінг. Ще до його ув'язнення за звинуваченням у розвінчуванні, його книга про доктора Йозефа Геббельса, одного з провідних діячів Третього Рейху, була прийнята до друку великою нью-йоркською фірмою "Сент-Мартін" у 1995 році. Буквально, як тільки її сторінки вийшли з друку, компанія зазнала

публічного і успішного тиску з боку єврейських груп, зокрема, Антидифамацийної ліги Бнай-Бріт, щоб призупинити випуск книги пана Ірвінга. Причина: він надав докази, які ставили під сумнів нібито знищення шести мільйонів євреїв націонал-соціалістами під час Другої світової війни.

Наприкінці 1980-х років цілий склад, де зберігалися копії *Міфу 20-го століття*", книги Альфреда Розенберга, націонал-соціалістичного філософа, був спалений членами Ліги захисту євреїв, які згодом публічно вихвалялися цим підпалом. Тож не дивно, що більшість людей мають однобокий, антигітлерівський погляд на Другу світову війну. Їм не лише не дають можливості дізнатися про націонал-соціалістичну версію, але й постійно демонструють відверто ворожі, емоційно сконструйовані, історично неправдиві фільми на кшталт *Списку Шиндлера*" та *Врятувати рядового Райана*", здебільшого єврейських продюсерів (наприклад, Стівена Спілберга). За своєю природою ці пропагандисти, очевидно, не здатні запропонувати неупереджені погляди на війну чи будь-що інше, що зачіпає єврейські інтереси. "Пекло Гітлера", популярна двотомна платівка, що вийшла наприкінці 1950-х років і досі доступна на аудіокасетах, містить оригінальні записи націонал-соціалістичної музики та промов, що перемежовуються англomовним диктором, який говорить своїм слухачам: "Якби Гітлер поклав свою удачу в трохи іншому напрямку, він, можливо, переміг би, а ви і я, і всі наші сім'ї тоді б жахливо загинули". На цьому ж записі є уривки з промови фюрера, в якій він говорить: "Якщо слабкі і боязкі люди не хочуть мати нічого спільного з нашим Рухом, ми завжди можемо розраховувати на те, що молодь стане на наш бік". Але його висловлювання німецькою мовою залишається без перекладу, тоді як американський оповідач говорить про цей рядок з промови Гітлера: "Він кричить про кров!".

В іншому подібному комерційному записі ("Звуки Третього Рейху"), масово випущеному для публічного споживання, репліка націонал-соціалістичного робітничого лідера доктора Роберта Лея перекладається так: "Євреї - це Божя помста всьому світу!". Насправді доктор Лей сказав: "Бог євреїв - це бог помсти" - особливо доречне зауваження, зважаючи на тему, яку ми тут розглядаємо.

Такі відверті, навмисні спотворення абсолютно домінують у всіх джерелах публічної інформації про Другу світову війну, починаючи з 1945 року. Будь-кого, хто намагається вказати на таку брехню, просто не дають вислухати або відсторонюють як "заперечувача Голокосту". Всі телевізійні мережі і великі видавництва назавжди закриті для критиків політично коректних версій минулого, особливо того, що пов'язано з Гітлером. Нікому не дозволено дізнаватися щось про націонал-соціалізм, якщо воно не пройшло через

фільтр упередженої ворожості, що сягає корінням у початок 20-го століття.

Понад два десятиліття актор Еріх фон Штрогейм драматично втілював стереотипного німецького мілітариста з моноклем і дуельним шрамом у десятках американських художніх фільмів. Голлівудські публіцисти називали його "людиною, яку ви любите, щоб ненавидіти" у справжній оруелівській манері. Фон Штрогейм незмінно зображував спочатку прусських, а потім нацистських офіцерів зарозумілими, жорстокими та брехливими, і покоління американців, яким промивали мізки, сприймали його злісні характеристики як достовірне зображення. Практично ніхто з його глядачів не усвідомлював, що "фон Штрогейм" насправді значився в "Єврейській енциклопедії" 1967 року як єврей, а "фон" було частиною його фальшивого сценічного псевдоніму. Єврей Отто Премінгер продовжив традицію фон Штрогейма у 1950-60-х роках, увічнивши стереотип садистського нацистського монстра, гідного лише смерті. Самого Гітлера найчастіше зображував інший єврейський актор, Лютер Адлер.

Якщо коротко, то після Першої світової війни євреї захопили практично безмежну владу над Німеччиною, що розпласталася після поразки. У 1933 році Гітлер їх вигнав. Побоюючись, що інші народи можуть наслідувати його приклад, вигнані євреї зобразили його як найбільше зло, що заслуговує на знищення. Отже, більшість людей мають глибоко викривлене уявлення про Другу світову війну загалом і про націонал-соціалізм зокрема. І це тому, що винуватці цього сфабрикованого образу вкладають значні кошти - політичні та фінансові - у його всезагальне визнання. Безумовно, саме їхнє життя і світ, який вони вигадали, повністю залежать від цієї взаємно узгодженої фікції.

Якщо, іншими словами, прийнята ними версія війни не відповідає дійсності, то вся основа нашої цивілізації, як вона розвивалася з 1945 року, побудована на брехні. Викриття цього підриває фундамент сучасного суспільства. Народне, насильницьке відторгнення всіх політичних та інформаційних авторитетів, які процвітають на брехні про націонал-соціалізм, є неминучим наслідком. Що станеться, коли покоління язичників по всій нашій планеті, які були виховані на співчутті до євреїв як до великих жертв Другої світової війни, нарешті визнають, що вони були її підбурювачами і здійснювали її найстрашніші злочини? Як відреагують ці пробуджені язичники після того, як зможуть простежити ескалацію злих наслідків того конфлікту до свого часу? Загальне пробудження від єврейського домінування у всіх сферах влади може перетворитися на *fuor Caucasoidus*, вплив якого на сучасну цивілізацію буде не менш руйнівним, ніж вторгнення германців, що знищили деградуючу Римську імперію п'ятнадцять століть тому.

Хоча ця коротка історія навряд чи є чимось більшим, ніж загальним оглядом європейського театру під час Другої світової війни, вона заявляє про себе як про одну з перших у своєму роді. Її поява після десятиліть невблаганної ворожості до націонал-соціалістичних поглядів та їхнього brutального придушення вже сама по собі свідчить про їхню вроджену та потужну силу. В останньому листі до свого сина Гаральда доктор Йозеф Геббельс писав з палаючих руїн Берліна: "Одного дня брехня розвіється сама собою, і правда знову восторжествує. Це буде момент, коли ми піднінемося над усіма, чисті і бездоганні, якими ми завжди прагнули бути і вважали себе такими" (28 квітня 1945 року).

Мета цієї статті - протистояти принаймні деяким з тих найбільш кричущих фальсифікацій, які досі вважаються незаперечними фактами. Офіційна історія Другої світової війни написана тими, хто повісив її справжніх героїв у Нюрнберзі. Книга *"Гітлер на війні"* представляє їхню точку зору на конфлікт. А спроби спростувати деякі з найгірших спотворень про Гітлера проковтнуті широкою громадськістю як історичне святе письмо.

NSDAP/АО є найбільшим у світі постачальником націонал-соціалістичної пропаганди!

**Друковані та онлайн-періодичні видання багатьма мовами
Сотні книг багатьма мовами
Сотні веб-сайтів багатьма мовами**

BOOKS - Translated from the Third Reich Originals!
www.third-reich-books.com

